

Landskapsnämndens framställning
till Ålands landsting med förslag till landskapslag
angående stämpelskatt för Landskapsnämndens expedi-
tioner samt för inträdeshiljetter till offentliga
nöjen.

N:o 2/ -30.

Jämlikt stadgandet i 21 § av lagen om självstyrelse för Åland, giv-
den 6 maj 1920, äger Landstinget bestämma de avgifter, vilka skola er-
läggas för landskapsförvaltningen underlydande myndigheters tjänsteför-
rättningar och expeditioner, liksom Landstinget jämväl besluter om de
närings- och nöjesskatter, vilkas inkomster landskapet på grund av samma
lagrum har rätt att använda för sina behov. I stöd härav har Landstinget
även, på därom av Landskapsnämnden gjorda framställningar, antagit land-
skapslag angående lösen för Landskapsnämndens expeditioner, utfärdad den
5 mars 1923, ävensom lag angående uppbärande av näringsskatt inom land-
skapet, som utfärdats den 11 februari 1924, samt om nöjesskatt av den 15
februari 1923. Förstnämnda landskapslag samt lagen om erläggande av nöjes-
skatt hava sedermera, den förra genom landskapslagen av den 20 februari
1926 och den senare i enlighet med landskapslagarna av den 11 februari
1924 och den 30 april 1927 undergått förändringar för undvikande av ris-
ken att landskapet självt finge stå för den minskning uti inkomster, som
härflöte därav, att ifrågavarande skatter icke uppbäras i överensstämmel-
se med de grunder, som beträffande desamma äro gällande i republiken.

Emellertid äro landskapets nyssnämnda avgifter och skatter icke vida-
re i konformitet med republikens, enär desamma därstädes undergått för-

Ändring genom den lag angående stämpelskatt, som emanerat den 28 december 1929. I sistnämnda lag har även i principiellt hänseende införts en betydande förändring. För med Landskapsnämnden motsvarande myndigheters expeditioner har nämligen tidigare utöver stämpelskatt uppburits lösen, som i regel tillfallit statsverket. Enligt 4 § 2 mom. i den nya stämpellagen skall lösen bortfalla vid sådana domstolar och ämbetsverk, där densamma tillfaller staten, och i stället skall för dessa myndigheters expeditioner erläggas enbart stämpelskatt, som i anledning härav blivit förhöjd.

Stämpellagen i fråga föreskriver därjämte högre stämpelskatt för resolution, varigenom beviljas tillstånd att anordna allmän dans eller kabaretföreställning i restaurant eller kafé. Och för de slag av nöjen, för vilka skatt lämpligen ej kan uppbäras i form av skatt å inträdesbiljett, såsom för hållande av karusell och skjutbana, är endast högre stämpelskatt för tillståndsresolution fastställd. Jämte det stadgandena rörande stämpelskatt å inträdesbiljetter uti förevarande nya stämpellag blivit förenklade förtjänar slutligen särskilt framhållas, att den vederbörande riksmyndighet tidigare tillerkända rätten att på ansökan bevilja frihet från stämpelskatt för inträdesbiljetter till sådant förlustelsetillfälle, som anordnades uteslutande i syfte att insamla medel för välgörande ändamål samt till understödjande av undervisningsanstalter och vetenskap, eller samma befogenhet, som enligt landskapslagen om nöjesskatt tillkommer Landskapsnämnden, blivit genom sagda lag upphävd.

Med beaktande av bestämmelserna i ovanäberopade 21 § självstyrelselagen samt ur synpunkten av nödvändig likformighet i allmänna pålagor, har det synts Landskapsnämnden vara självfallet, att landskapets inbyggare uti nuifrågavarande avseende böra erlægga samma avgifter som rikets övriga invånare. Och då sistnämnda avgifter, jämväl de, vilka i landskapet uppburits såsom näringsskatt, äro fastställda i lagen om stämpelskatt av den 28 december 1929 samt lösen helt och hållet bortfallit från sådana myndigheters i riket expeditioner, vilka äro att jämföras med Landskapsnämndens anser Landskapsnämnden det vara såväl principiellt riktigt som i reciprocitetens intresse ändamålsenligt, att jämväl Landstinget fattar beslut om antagandet av en stämpellag för landskapet, för vilket fall de av Landskapsnämnden här ovan angivna landskapslagarna kunna upphävas.

På grund härav har Landskapsnämnden uppgjort här nedan upptagna förslag till lag angående stämpelskatt i landskapet samt för inträdesbiljetter till offentliga nöjen, varhos Landskapsnämnden, som tillika får fästa Landstingets uppmärksamhet vid den omständigheten, att Landstingets beslut om antagande av lag av föreliggande slag, jämlikt oftanämnda paragraf i självstyrelselagen, träder i kraft utan stadfästelse av republikens President, vördsamt föreslår

att Landstinget ville antaga nedanstående lag
angående stämpelskatt för Ålands landskapsnämnds expeditioner samt för inträdesbiljetter till offentliga

nöjen.

På framställning av Ålands landskapsnämnd har Ålands landsting antagit nedanstående

L a g angående stämpelskatt för Ålands landskapsnämnds expeditioner samt för inträdesbiljetter till offentliga nöjen i landskapet.

I K a p .

Allmänna stadganden.

1 §.

För landskapsnämndens expeditioner samt för inträdesbiljetter till offentliga nöjen skall stämpelskatt till landskapet Åland erläggas på sätt i denna lag stadgas.

2 §.

Med avvikelse från stadgandena i denna lag skall lända till efterrättelse, vad i riket är bestämt uti fördrag, avslutat med främmande stat.

II k a p .

Landskapsnämndens expeditioner.

3 §.

För såvitt ej i 4, 5 och 6 §§ annorlunda stadgas, skola expeditioner, som utfärdas av landskapsnämnden, beläggas med stämpel till följande belopp:

- 1) utslag, resolution, diariebevis eller annan expedition, skriven å skilt papper eller å till landskapsnämnden ingiven handling, förutom i 2 punkten nämnd, för varje ark..... 30 mark;
- 2) avskrift av och utdrag ur expedition eller annan hos landskapsnämnden förvarad handling, för varje ark 20 mark;

- 3) remissresolution, som åtecknats eller vidfogats till handling, ingiven till landskapsnämnden, för varje ark 20 mark;
- 4) bevis av vad slag som helst 30 mark.

Är expedition eller avskrift skriven med skrivmaskin eller har där- till använts tryckt blankett och finnes på varje fullskriven sida minst tjugufyra rader och på varje rad i medeltal åtminstone tjugu stavelser, skall ovan stadgad stämpelskatt utgå förhöjd till dubbla beloppet, dock sålunda att för icke fullskrivet ark, där skriften icke upptager mera än två sidor, stämpeln må beräknas endast till enkelt belopp.

4 §.

Från erläggande av stämpelskatt för expedition äro befriade:

- 1) staten och statsinrättningar samt i tjänsteangelägenheter statsmyndighet;
- 2) landskap, kommun, församling och registrerat trossamfund samt deras inrättningar ävensom i tjänsteärenden deras myndigheter;
- 3) sjukhus, skola, barnhem, barnträdgård och barnkrubba samt skyddshem, uppfostrings- och skyddsanstalt ävensom sammanslutning för understödjande av sådana;
- 4) person, vars medellöshet är behörigen styrkt.

5 §.

Befriad från stämpelskatt är expedition i ärenden angående:

- 1) Fastställande av landskap, kommun eller kommunalt samhälle tillkommande skatt eller avgift eller av grunden för dess beräkning eller ock debitering eller restitution av sådan skatt eller avgift;
- 2) fattigvård;

3) utgivande på lega åt till den obesuttna befolkningen hörande personer av jordområden å statens till landskapets disposition överlämnade jordegendomar;

4) skadestånd vid olycksfall åt innehavare av landskapets tjänst eller befattning;

5) leverans eller försäljning, som sker till eller verkställes av landskapsinrättning;

6) varaktigt eller temporärt besättande av landskaps- eller kommunal tjänst eller befattning eller ock tjänstledighet eller avsked ur dylik tjänst eller befattning;

7) löne-, pensions-, nådårs- eller andra förmåner, som härflyta ur sådan persons tjänsteförhållande, som är eller varit anställd i landskapets tjänst;

8) ur landskapsmedel beviljat resestipendium eller annat understöd;

9) landskapets kommunikationsinrättningar;

10) utdrag ur matrikel över tjänstemän och befattningshavare samt med landskapet gjort avtal.

6 §.

Nedannämnda av landskapsnämnden utfärdade expeditioner, skola, såvitt de icke enligt 4 och 5 §§ äro befriade från stämpelskatt, i stället för i 3 § nämnd stämpel, beläggas med dylik till följande belopp:

Utslag eller resolution, varigenom tillstånd beviljas:

1) för utlänning eller för utländsk sammanslutning eller inrätt-

ning att idka andra än i 2 - 7 punkterna nämnda näringar eller att inrätta filial, 3.000 mark;

2) att idka bankrörelse, enligt storleken av bankens aktiekapital, 10.000 mark för varje fullt eller påbörjat belopp av 1.000.000 mark, dock högst 200.000 mark;

3) att idka klassificerad restaurant- eller kafé-rörelse, enligt landskapsnämndens prövning, efter rörelsens och dess lokals beskaffenhet, storlek och läge: när tillståndet avser första klass restaurant eller kafé, med 7.000 - 15.000 mark; andra klass med 2.000 - 8.000 mark och tredje klass med 300 - 3.000 mark;

att hålla restaurant eller kafé å passagerarfartyg eller ock tillfällig restaurant eller kafé i samband med utställnings- eller festtillfälle med 300 mark.

Då sådan rörelse övergått till äkta make eller maka, avkomling, fader eller moder, erlægges dock stämpelskatt enligt 3 §;

4) att anordna allmän dans eller kabaretföreställning i restaurant eller kafé, efter sådan rörelses art och omfattning, enligt landskapsnämndens prövning, för varje månad eller del därav; när tillståndet avser första klass restaurant eller kafé med 2.000 - 5.000 mark; andra klass 1.000 - 3.000 mark och tredje klass 500 - 2.000 mark;

5) att hålla karusell, skjuttält eller annan därmed jämförlig inrättning med 500 mark för varje sådan inrättning;

6) att hålla för nöjesändamål tillverkad automat, som kan användas mot avgift eller annan sådan anordning, vars användning icke kan jäm-

föras med lotteri, med 50 mark, om automaten eller anordningen är placerad i privat affärslokal eller på privat område, samt med 100 mark i övriga fall; Ävensom att hålla enahanda automat eller annan sådan anordning, vars användning är att jämföra med lotteri, enligt landskapsnämndens prövning och på grund av inrättningens beräknade avkastning, med minst 50 och högst 300 mark;

7) att idka positivspelning eller utöva annan gatumusik, med 100 mark; börande alla i 5, 6 och 7 punkterna angivna belopp beräknas för varje månad eller del därav, för vilken tillståndet beviljas.

Då tillstånd uti de i 5, 6 och 7 punkterna nämnda fall beviljas för sådan termin, som ingår i den tid, för vilken samma skatt redan erlagts på annan ort, bör utslaget beläggas med stämpel till i 3 § stadgat belopp.

III K a p .

Inträdesbiljetter till offentliga nöjen.

7 §.

För inträdesbiljetter till sådana, här nedan nämnda offentliga nöjen, vid vilka inträdesavgift uppbäres av alla eller en del besökande, skall stämpelskatt erläggas med följande procenttal av den å biljetten angivna inträdesavgiften:

- 1) cirkus-, akrobat-, revy-, varieté- och kabaretföreställningar, tävlingar eller förevisningar i boxning, alla i samband med yrkesmässigt servering givna föreställningar, så ock danstillställningar, maskerade, panorama och vaxkabinett, m.m.d. 40 procent;
- 2) vid kinematografföreställningar, förutom nedannämnda, 35 procent;

3) vid kinematografföreställningar, då endast konstfilmprogram visas, så ock ^{vid} operett- och dansföreställningar, 15 procent;

dock för varje slag minst 30 penni.

Är offentligt nöje av olika slag, skall stämpelskatt erläggas för det slag av nöje, för vilket den är störst.

8 §.

I detta kapitel stadgad stämpelskatt erlägges icke:

1) vid kinematografföreställning, vid vilken enbart program av vetenskapliga eller undervisningsfilmer eller i Finland producerade filmer förrevisas;

2) vid tillfälle, som anordnas av skola eller annan lärdomsanstalt eller elevförening vid sådan, utan att av utomstående personer uppbäres inträdesavgift, eller där programmet omfattar enbart gymnastik- eller sportuppvisningar, vilka icke givas yrkesmässigt;

3) vid av förening föranstaltat offentligt nöje, vars huvudsakliga program omfattar tal, sång, föredrag, deklamation, sång- och musikprestationer, skådespel och annat därmed jämförligt, men där dans förekommer endast under högst en timmes tid;

4) vid karusell, skjuttält eller annan därmed jämförlig inrättning;
ej heller

5) för fribiljett, som utgives till polismyndighet, brandverket eller den, som eljest å tjänstens vägnar bör ha fritt tillträde till offentligt nöje, ävensom till inom samma nöjesområde verksam person eller tidsningsredaktion.

IV K a p .Särskilda stadganden

9 §.

Handling, som enligt denna lag är underkastad stämpelskatt, skall beläggas med stämpelmärken, vilka skola genom landskapsnämndens åtgärd till nödiga valörer anskaffas.

Skall för handling erläggas högre stämpelskatt än 500 mark, kan skatten i penningar emot kvitto inbetalas till landskapsnämndens kamrerarkontor.

10 §.

Skall expedition kontrasigneras, bestämme den tjänsteman, som kontrasignerar densamma, till vilket belopp stämpelskatt därför skall uppbäras, och svare han för denna sin åtgärd. Registrator eller annan tjänsteman, som utgiver expeditionen till sakägaren, är ansvarig för att expeditionen belägges med av vederbörande tjänsteman bestämd stämpel.

11 §.

Stämpelmärke, varmed expedition eller annan handling skall beläggas, bör makuleras genom att å detsamma med användande av stämpel eller med bläck antecknas ordet "makulerat" samt dagen, då detta skett.

Den, som enligt 10 § bör svara för att enskild handling är belagd med stämpelmärke, svare även för att märket på förenämnt sätt makuleras.

12 §.

Den, som anordnar offentligt nöje, för vilket stämpelskatt skall erläggas, vare skyldig att till besökare, förutom de i 8 § 5 mom. nämnda, utgiva genom landskapsnämndens försorg förfärdigad inträdesbiljett, vara

den angivna inträdesavgiften icke är lägre än det belopp, som för biljetten erlagts, den vid s.k. förköp förekommande förhöjningen icke beräknad.

För inträdesbiljetterna, vilka tillsaluhållas å landskapsnämndens kamrerarkontor, erlägger anordnare av offentligt nöje till landskapet endast stadgad stämpelavgift. Denna må icke uppbäras av nöjesbesökare utöver å inträdesbiljetten angivet pris. Bevisligen oförsålda inträdesbiljetter inlösas genom återbetalning av för dem erlagd stämpelskatt.

Inträdesbiljett bör gönnas ogiltig genom att rivas i tu, då dess innehavare beredes tillträde till nöjet.

Därest anordnare av offentligt nöje icke iakttagit rörande stämpelskatten utfärdade bestämmelser, vare polismyndighet berättigad att förhindra anordnandet av sådant nöje eller avbryta detsamma.

13 §.

Osålda biljetter till offentliga nöjen bör landskapsnämnden vid anfordran inlösa med stämpelskattens belopp, för så vitt inträdesbiljetterna icke blivit avskilda från biljetthäftets rygg eller där tillförlitlig skriftlig utredning förebringas därom, att biljetterna förblivit osålda eller tillförlid av förevisningens inställande blivit återinlösta.

14 §.

Önskar ägare av kinematografteater erlägga lägre stämpelskatt för inträdesbiljetter på den grund att vid föreställning förevisas uteslutande konstfilmprogram, eller önskar han giva föreställning utan skatt, av orsak att vid föreställning förevisas enbart program av vetenskapliga

eller undervisningsfilmer eller ock i Finland tillverkade filmer, skall han före förevisningen därom göra anmälan å landskapsnämndens kansli.

Uti konst-, vetenskapligt- och undervisningsfilmprogram må jämte dylika filmer ingå någon kortare programfyllnadsfilm, som ej bryter försträmda filmers helhetsverkan.

15 §.

Polisinrättningen i Mariehamns stad och kronolänsmännen äga tillse att med avseende å offentliga nöjen iakttagas bestämmelserna i denna lag.

16 §.

Genom landskapsnämndens försorg förfärdigade inträdesbiljetter till offentliga nöjen äro olika för en var av de tre i 7 § omförmälda nöjesgrupperna. Å biljetterna angiven inträdesavgift skall vara en mark, två mark, tre, fyra, fem, sex, sju, åtta, nio, tio, tolv, fjorton, femton, sexton, aderton och tjugu mark.

Är inträdesavgiften högre än å de tillbudsstående inträdesbiljetterna angivna prisen, skola två biljetter, vilkas sammanlagda pris uppgår till inträdesavgiftens belopp, användas.

17 §.

Var som svikligen undanhåller eller söker undanhålla landskapet stämpelskatt, straffes på sätt i strafflagen stadgas och vare därjämte pliktig att till tredubbelt belopp erlägga den skatt han undanhållit eller sökt undanhålla, dock minst 100 mark.

Såsom svikligt undanhållande av skatt, som för offentligt nöje bör

läggas, anses uppbärande av inträdesavgift antingen helt och hållet eller delvis i form av förhöjd program- eller garderobavgift eller betalning för förfriskningar eller i samband med dessa avgifter eller på annat likartat sätt.

Bryter annan än vederbörande tjänsteman på annat sätt mot stadgandena i 9, 11 eller 12 §§ av denna lag, straffes med högst 200 dagsböter och kan han skyldigkännas att vid äventyr av böter eller fängelse fullgöra sin skyldighet.

18 §.

Denna lag träder omedelbart i kraft. Därigenom upphävas landskapslagarna angående lösen för landskapsnämndens expeditioner av den 5 mars 1923, samt dess 1 § i den lydelse densamma har i landskapslagen, utfärdad den 20 februari 1926; angående uppbärande av näringskatt, utfärdad den 11 februari 1924, ävensom angående erläggande av nöjesskatt av den 15 februari 1923 samt dess 3 § sådan denna lyder i landskapslagarna, utfärdade den 11 februari 1924 och den 30 april 1927.

Mariehamn, å Landskapskansliet, den 12 februari 1930.

På Landskapsnämndens vägnar:

